

Enzimterápia

A rák nem egy – mint pl. a tüdőgyulladás – villámcsapásszerűen és hirtelen kialakuló betegség. A szervezetben a születéstől kezdve a billiónyi számú sejtszótódás következtében mindig képződnek hibás sejtek. De ezeket normál esetben az immunrendszerünk felismeri és megsemmisíti, mielőtt károsodást idéznének elő.

Az enzimterápia sok évtizede alappillére, és pótolhatatlan a daganatos betegek kezelésének kiegészítő terápiái között. Alapvető kiegészítő kezelés, ami azt jelenti, hogy a jelenlegi klasszikus onkológiai eljárások mellett (operációs, kemo- és sugárkezelés, antihormonterápia, antitestterápia) alkalmazzák. Persze fontos, hogy a kezelést a lehető legkorábban elkezdjék, lehetőleg rögtön a műtét után, de csak a sebésszel történt előzetes egyeztetés után. Az enzimterápiát minden esetben a kemo- és sugárterápia mellett, parallel kell elkezdeni. Az enzimterápia hatékonysága immunológiai bizonyított. Sok éves megfigyelés és gyakorlati tapasztalat alapján, sikerült egy olyan terápiát kialakítani, aminek segítségével sikerült stabilizálni a daganatos betegek immunrendszerét, olyan módon, hogy a kemó- és/vagy a sugárterápia alatt a szervezetet elviselhető mértékben terheljék meg ezen kezelések mellékhatásai. Ezáltal az esélye annak, hogy a kemoterápiás ciklusok a tervezettnél megfelelően lefolyhassanak – hisz sokszor a gyakori és súlyos mellékhatások miatt idő előtt meg kell szakítani a kezeléseket – az enzimterápia alatt magasabb.

Az enzimterápia az immunológiai hatékonysága következtében (pl. a felhalmozott mérgeanyagok csökkentése) a többi kiegészítő kezelés mellett igazán ki tudja fejteni hatását. Egy funkciót ellátni képes, stabil, erős immunrendszer biztosításával támogatja a többi kiegészítő terápia stratégiáját. A rák- a szív-és érrendszeri megbetegedések után, a második leggyakoribb halálok, és néhány év múlva az első helyen lesz, mert jelenleg pl. Németországban évente 430 000 új páciens van. Ahogy a népesség egyre öregszi, annál gyakrabban lépnek fel rosszindulatú daganatos megbetegedések. Az életkor növekedésével növekszik a rizikó és az esély a sejtek malignus/rosszindulatú transzformációjára, mivel az életkor növekedésével az immunrendszer veszít az erejéből, illetve egyéb betegségek miatt gyengül meg, és csökken a képessége, hogy a képződött rosszindulatú sejteket inaktiválja.

A világban elterjedt félelem a rákbetegségtől azon alapszik, hogy még mindig gyógyíthatatlan betegségként van elkönyvelve, ami sok fájdalommal és szenvedéssel jár. A klasszikus tumorkezelés mellékhatásait (operáció, kemoterápia, sugárkezelés) még mindig legalább olyan rettegés övezi, mint magát a betegséget, ami valószínűleg azért is alakult így, mert a kezelések eredménye még manapság is többnyire bizonytalan. A daganatos terápiák rossz imázsának az oka az is, hogy a betegeket a túlhajsolt, és néha nem megfelelően képzett orvosok, pszichológiailag és emberileg is nem megfelelően kezelik.

A rák egy életen át tartó betegség?

A daganatos megbetegedés diagnosztizálásakor a betegség stádiuma dönti el, hogy lehetséges-e egy teljes gyógyulás, vagy ha a daganatos megbetegedés krónikus, akkor a betegség egy életen át jelen lesz-e. Néhány ráktípusnál, pl. a gyermekkori leukémiánál, a gyógyulás esélyei egy intenzív terápia után (kemo- és őssejtterápia) kb. 90 %. Ezzel szemben az egyszerű daganatok esetében a kezelések eredményei az utóbbi 20 évben csak kevés területen hozott a betegeknek pozitív eredményt. Kritikusok szerint – beleértve ebbe

mind a kezeléseket, mind az oktatási vonalat – a rákterápia az utóbbi évtizedekben alapvetően nem fejlődött, ezért sürgősen át kell gondolni a klasszikus onkológiai kezeléseket. A mottó a következő: „ Ahogyan a daganat diagnosztizálása, úgy a daganatos beteg kezelése is individuális és személyre szabott kell, hogy legyen. A jövőben a daganatos betegek onkológiai kezelését a molekuláris biológiai ismeretekre alapozva kell megválasztani.”

Az eddig alkalmazott klasszikus folyamat ha egy tumor már elért egy bizonyos méretet, akkor életbe lép az általános gyakorlati kezelés:

- a daganatos terület a kínált biztonsági területtel operáció útján való eltávolítása - az operáció területét, vagy is a tumort, amennyiben nem operábilis, akkor besugarazással zsugorítják. A sugarak károsítják a daganatos sejteket, de a környezetében lévő egészséges szöveteket is - ahhoz, hogy azokat a daganatos sejteket is elérjük, amelyek a szervezetben szétszórva található, gyógyszeres kezeléssel kell, úgynevezett citosztatikumokkal (sejtmérgek). Ezek a gyógyszerek nagyon megterhelik a szervezetet, hiszen a gyorsan osztódó egészséges szöveteket is károsítják (pl. csontvelő és nyálkahártya sejtei).

A sugár és -kemoterápiás kezelések bár a daganatra is hatnak, sajnos gyengítik a betegeknél egyébként is legyengült immunrendszert.

Az enzimkészítmények csökkentik a kemó-és a sugárterápia terheit Ahogyan a betegség, úgy a kezeléseket mint kemoterápia és sugárterápia, és azok mellékhatásai sok beteget elrettentenek, megterhelnek: gyulladások, émelygés, hányás, súlycsökkenés, hajhullás...csak hogy egy párat említsünk. Némely beteg a kemó-és sugárterápia mellékhatásaitól való félelmében legszívesebben kihagyná, de ahhoz, hogy a túlélési és gyógyulási esélyeket biztosítják, sajnos nem vezet más út a gyógyulás felé. Mint további kiegészítő medikáció a rák kezelésében, az enzimterápia kivételesen ígéretes, hiszen csökkenti az onkológiai kezeléseket negatív hatásait. Még az operációnál fellépő komplikációk kialakulásának esélye is csökken az enzimek szedése mellett. Hiszen mind az operáció, mind a kemoterápia és sugárterápia nem más, mint szöveti sérülések sora, amire a szervezet gyulladással reagál. Mivel a szervezetünkben vannak enzimek, amelyek a gyulladás leküzdését optimalizálják, logikus, hogy további enzimek adása - egy ilyen agresszív terápiánál, ami a rákbetegeknél sajnos szükséges – segít.

Hogyan hat a kiegészítő enzimterápia?

A sugárkezelésnél:

- hasmenés csökkentése
- nyálkahártya védelme a gyulladás ellen
- a bőrgyulladások kevésbé erősek
- kevesebb gyógyszert kell alkalmazni a sugárterápia mellékhatásai miatt, hiszen azok csökkennek
- magasabb dózisu sugármennyiség alkalmazhatósága

A kemoterápiánál

- hányinger, rosszullét és hajhullás csökkentése
- jobb étvágy, ezáltal a súlycsökkenés kisebb mértékű
- a legyengülés és a depresszió kialakulása ritkább
- egyes citosztatikumok toxikus mellékhatásai nem jelennek meg
- a kemoterápiás szer magasabb dózisa is alkalmazható

Operációnál

- jobb és gyorsabb sebgyógyulás
- az operációs területen képződött ödéma gyorsabb felszívódása
- kevesebb gyulladások okozta komplikáció
- kevesebb fájdalom, kisebb megterhelés